

da, hvorledes Forholdet var, nemlig at Banken havde udlaant til Statskassen et større Beløb end det af Ministeren angivne. Altsaa, den højtærede Finansminister huskede fejl. Jeg bebrejder ham det i og for sig ikke, men det var ikke ham, der gik til Rigsdagen og meddelte noget som helst. Han har besvaret en Forespørgsel, som jeg rettede til ham, og dernæst har Nationalbanken givet offentlig Meddelelse om Sagens Sammenhæng. Man kunde næsten fristes til at tro, at hvis Ministeren ikke var bleven spurgt, havde vi ikke faaet noget at vide.

Finansministeren (Brun): At den historiske Rækkefølge af de Begivenheder, den ærede sidste Taler anførte, er rigtig, er sikkert nok, men det, jeg har sagt, var, at jeg gik til Rigsdagen, saa snart jeg kunde se, at Tilstanden blev kronisk, og samtidig med, at jeg kunde anvise Udveje til at bringe Situationen i Orden. Det forekommer mig at være det rette Tidspunkt til at gaa til Rigsdagen, naar man ikke blot kan meddele, hvorledes Situationen er, men kan meddele, hvorledes Situationen er, samtidig med, at der anvises Udveje til at afhjælpe de forhaandenværende Mangler.

Bramsen: Jeg har ikke andet at bemærke til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes), end at jeg vil henlede hans Opmærksomhed paa, at Ministeren faar 9 Mill. Kr. mindre, end der er Brug for, til de af ham angivne Formaal, og dernæst, at der blandt de Formaal ikke er angivet Dækning af Gælden til Nationalbanken, saaledes at der bliver en meget betydelig Forskel paa, hvad der skal betales, og hvad der kommer ind.

Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister i det andet Ting har givet Forklaring om Grundene til, at han ikke vil realisere den Del af Kassebeholdningens Midler, der kan disponeres over, og jeg kan ikke nægte, at de Grunde forekomme mig at være fyldestgørende. Ogsaa fra den Side set er der derfor ikke Grund til at indvende noget mod dette Statslaans Størrelse. Det er 9 Mill. Kr. mindre end det, Ministeren behøver, og saa er der endda ikke taget Hensyn til den store Gældspost til Nationalbanken.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Dagsordenen er hermed udtømt. Jeg kan ikke opgive nogen Dagsorden for næste Møde. Ligesom tidligere ville Medlemmerne faa Underretning om, hvornaar det næste Møde afholdes, og samtidig faa tilstillet Dagsordenen.

Mødet hævet Kl. 2²⁵.

9de Møde.

Torsdag den 19. August, Kl. 1^{1/2}.

Formanden: Fra Konseilspræsidenten har jeg modtaget saalydende Skrivelser:

Konseilspræsidiat.

København, den 31. Juli 1909.

Jeg maa herved anmode Hr. Formanden om at ville meddele Landstinget, at jeg paa mine egne og mine Kollegers Vegne — med Undtagelse af Landbrugsministeren, som paa Grund af sin afvigende Opfattelse af Forsvarsspørgsmaalet allerede tidligere har indgivet sin Afskedsbegøring, og Ministeren for Island — i Dag har indgivet til Hans Majestæt Kongen en allerunderdanigst Ansøgning om vor Demission, og at Allerhøjstamme har tilkendegivet os, at det er hans Bestemmelse, at vi vedblive at fungere indtil videre.

N. Neergaard.

Fedderson.

Til Landstingets Formand.